

GDE JE KRAJ TIŠINI

Pre svitanja
rana magla kipti
mostovima po kojima ne ide niko
do planina što sabijene stoje
daleko u kući
posmatram.

Prošle noći
zvezde su za tren
prestale da drhte
s jutrom ovim
tišina će rečju izmaći
suštini, kojom ona jeste.

PLANINE

To su oni dani kada mislim da budućnost stoji iza
planina
Kada ležim u strahu bojeći se odlaska.

I teška,
mreža kapi na meni je kada se budim
daleko
daleko u noći je
rođen
ceo vazduh
oko mene plače za tobom
čak
kada si i dalje tu.

I pas laje,
negde iza svega
u neznanjoj daljini
neprestano.

AVION

Kovitlamo se drsko u vazduhu
tako da izgleda kao da letimo sve više

Zamišljam božanstva koja dolaze i odlaze
bez reda letenja,

i dušom svojom beskonačno razdanom i očajnom
poput seoskih dvorišta gledanih sa neba

i voljom mojom kao u ograničenjima uvenulo
umotano telo, leti, sve dok mu se ne izgube i poslednji
obrisi

Krvarim u mom prostoru
u kojem nema priviđenja o stvarnoj
nagosti Bogova
niti one golotinje bešavne odeće iz raja
niti ma koje druge nagosti njoj slične

Ovde je vazduh
i tvoje suze teku po krilima aviona
gde ne mogu ih dotaći
još jednom
da bi ih zaustavio.

A one se gube u daljini
odlazeći zbog mene.

(Sa engleskog preveo Darko Gavrilović)

